

Geschillendienst

Beslissing

Bvba X/Sibelga

Voorwerp van de klacht

Bvba X (hierna 'X' of de 'eiser' genoemd), vertegenwoordigd door de zaakvoerder, de heer M. xxx, vraagt dat de Geschillendienst zich uitspreekt over de berekening en facturatie van het gasverbruik van de paviljoenen te Brussel.

Feiten

Alle verenigingen van mede-eigenaars (hierna 'VME' genoemd) die betrokken zijn bij het in de klacht beschreven probleem van de gaslevering zijn:

- VME paviljoen A straat xxx
- VME paviljoen B straat xxx
- VME paviljoen C straat xxx
- VME paviljoen D straat xxx
- VME paviljoen E straat xxx
- VME paviljoen F straat xxx
- VME galerij A garages
- VME galerij B garages
- VME A.

Locatie in xxx bestaat uit zes appartementsgebouwen met elk centrale verwarming op aardgas.

In 1976 werd er ter plaatse een reduceerpost geïnstalleerd met een meter voor de firma Z. De gasleidingen stroomafwaarts van deze kast werden gelegd (van aan de reduceerpost) door de firma Z.

Elke verwarming heeft een gasmeter om het eigen verbruik te meten. Deze meters werden niet geleverd, noch geïnstalleerd door SIBELGA, en zijn dus geen officiële meters.

Tot juli 1993 heeft SIBELGA deze hele locatie samen gefactureerd op basis van de verbruiksgegevens van de hoofdmeter in de kast.

Om historische redenen en op vraag van de betrokken VME's werden deze meters sinds augustus 1993 in gebruik genomen voor de 'individuele' facturatie (per paviljoen) van het gasverbruik in plaats van de hoofdmeter die een enkele factuur voor de hele locatie als gevolg zou hebben gehad.

In 2007 en omdat deze praktijk als sinds 1993 onophoudelijk plaatsvond, werd op vraag van de VME's aan elke doorstroommeter een EAN-code toegekend.

In 2011 heeft SIBELGA deze abnormale situatie ontdekt. In een mail van 4/12/2011 heeft SIBELGA de volgende mogelijkheden voorgesteld om de situatie te regulariseren:

- het opstellen van een factuur voor de hele locatie;
- het installeren van officiële meters onmiddellijk stroomafwaarts van de reduceerpost (op elke leiding naar de verschillende paviljoenen);
- het vervangen van de leidingen en meters door SIBELGA.

In deze mail stelde Sibelga dat alle werken, ongeacht het gekozen alternatief, voor rekening van de mede-eigenaars waren.

Op 9/05/2011 heeft SIBELGA een aangetekende brief gestuurd naar alle betrokken VME om hen te informeren over zijn bedoeling om:

- een nieuwe EAN-code toe te kennen aan het enige officiële toegangspunt, namelijk de reduceerpost en;
- de zes niet-officiële toegangspunten met bijbehorende EAN-code te annuleren zodra een behoorlijk leveringscontract zou worden afgesloten door een van de VME's bij een commerciële energieleverancier.

Deze oplossing werd echter verworpen door de mede-eigenaars.

Sinds mei 2011 heeft SIBELGA de eiser verschillende brieven gestuurd. Daarnaast waren er nog talrijke mails en hebben verschillende vergaderingen plaatsgevonden tussen de partijen.

Met zijn aangetekende brief van 20/02/2014 heeft SIBELGA de zes betrokken VME's geïnformeerd over de unieke EAN-code die zou worden toegekend aan de hoofdmeter in de reduceerkast en hen tot 31/08/2014 de tijd gegeven om een contract voor de levering van gas voor de hele locatie af te sluiten met een leverancier naar keuze. In dezelfde mail heeft Sibelga gesteld dat indien op 1/09/2014 nog geen leveringscontract aan deze unieke EAN-code zou zijn toegekend, het zich verplicht zou zien om de gaslevering stop te zetten.

Op 4/04/2014 heeft X een klacht ingediend bij de Ombudsdienst voor Energie.

In zijn brief van 15/04/2014 heeft de Ombudsdienst de klacht doorgegeven aan SIBELGA met de vraag de inhoud ervan te analyseren en naar eigen goeddunken de nodige maatregelen te treffen.

In zijn brief van 6/05/2014 heeft SIBELGA de eiser geïnformeerd dat aangezien er sinds 2011 geen enkele vooruitgang is geboekt uit hoofde van de verschillende partijen, het had beslist om de eerste voorgestelde oplossing te implementeren, namelijk het factureren van het totale verbruik op de respectieve locatie op basis van de enige officiële meter. De DNB stelde dat hij de datum 31/08/2014 beschouwt als de uiterste datum om dit dossier op te lossen.

Op vraag van X op 19 juni 2014 heeft de Ombudsdienst voor Energie het dossier op 7 juni 2014 doorgestuurd naar de Geschillendienst van BRUGEL (hierna 'de Dienst' genoemd).

Op 24/09/2014 heeft de Dienst, op vraag van de eiser, alle partijen gehoord. De partijen hebben hun standpunten schriftelijk kunnen uitwisselen. Deze maatregel leidde niet tot overeenstemming.

Onderzoek van de ontvankelijkheid van de klacht

Artikel 30novies, §1 van de ordonnantie van 19 juli 2001 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (hierna de 'elektriciteitsordonnantie' genoemd) stelt dat:

"1. - Er bij BRUGEL een "Geschillendienst" wordt gecreëerd, die klachten behandelt:

1° betreffende de toepassing van deze ordonnantie en haar uitvoeringsbesluiten;

2° betreffende de toepassing van de ordonnantie van 1 april 2004 betreffende de organisatie van de gasmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, betreffende wegenisretributies inzake gas en elektriciteit en houdende wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en haar uitvoeringsbesluiten;

3° betreffende de werking van de gas- en elektriciteitsmarkten;

4° met betrekking tot de activiteiten van een leverancier, netbeheerder of tussenpersoon;

5° betreffende de toekenning van een financiële hulp in het kader van het in artikel 24, § 2 bedoelde programma van uitvoering;

dit met uitzondering van deze met betrekking tot burgerlijke rechten”.

Uit dit artikel blijkt dat de Geschillendienst bevoegd is om een uitspraak te doen over klachten met betrekking tot de toepassing van de elektriciteitsordonnantie en haar uitvoeringsbesluiten.

Deze klacht betreft de toepassing van titel V getiteld Meetcode van het technische reglement van 13 juli 2006 voor het beheer van het gasdistributienetwerk in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de toegang hiertoe, goedgekeurd door het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op 13 juli 2006¹ (hierna het ‘*technische gasreglement*’ genoemd), en meer bepaald de artikels 2, 137 en 148 van het technische gasreglement.

Deze klacht betrof ook het bepalen van de eigenaar van het netwerk tussen het reduceerstation en de doorstroommeters.

Gezien wat voorafgaat, is de klacht ontvankelijk wat betreft de toepassing van het technische gasreglement en moet ze onontvankelijk worden verklaard wat betreft het bepalen van de eigenaar die onder het burgerlijk recht valt.

Onderzoek naar de grond van de klacht

Artikel 2, §2, 29° van het technische gasreglement definieert de term “*installatie van de distributienetgebruiker*” als “*elke leiding, elk accessoire en elk toestel voor de aardgastoeepassingen die stroomafwaarts van het afnamepunt van de distributienetgebruiker aangesloten zijn;*”.

Wat betreft de meetinrichting stelt artikel 137, § 1 van het technische gasreglement dat:

“§ 1 De distributienetbeheerder is verantwoordelijk voor de kwaliteit en de betrouwbaarheid van de metingen. Hiervoor kan hij vereisen dat de meetinstallaties aan hem of aan een door hem gecontroleerde onderneming toebehoren.”. (Dit benadrukken wij).

Bovendien stelt artikel 148 van het technische gasreglement dat:

“De meetinrichting wordt geplaatst ter hoogte van het toegangspunt (zie het schema in Bijlage II.)”.

Uit deze artikels blijkt dat:

- om de kwaliteit en betrouwbaarheid van de metingen te garanderen, moet de meetinrichting worden geïnstalleerd, beheerd, onderhouden of vervangen door de distributienetbeheerder;

¹ B.S. van 18/09/2006.

- deze inrichting ter hoogte van het toegangspunt moet worden geplaatst;
- elke andere inrichting stroomafwaarts van het afnamepunt van de distributienetgebruiker wordt beschouwd als een installatie van de distributienetgebruiker.

In het onderhavige geval is de hoofdmeter aan de uitgang van de reduceerkast de meetinrichting die door Sibelga werd geïnstalleerd. De doorstroommeters van elke VME bevinden zich stroomafwaarts van de reduceerkast. Bovendien werden deze meters geplaatst door de VME, zonder enige tussenkomst van SIBELGA.

Gezien de hiervoor genoemde bepalingen van het technische gasreglement, is de meetinrichting aan de uitgang van de reduceerkast de enige door SIBELGA geïnstalleerde inrichting en dus de officiële meter. De installaties die zich stroomafwaarts van deze meter bevinden, waaronder de doorstroommeters, zijn volgens het technische gasreglement private installaties van de distributienetgebruiker, en dus van de VME's.

Daarnaast haalt de eiser, om de gegrondheid van zijn klacht te bewijzen, verschillende feiten aan:

- 1) sinds de maand augustus 1993 werden de doorstroommeters opgenomen door SIBELGA/METRIX;
- 2) SIBELGA heeft een geblokkeerde doorstroommeter vervangen om het werkelijke verbruik te kunnen factureren in plaats van het geschatte verbruik.

Wat punt 1) betreft, de opnames van deze doorstroommeters zijn het gevolg van de wil om per VME een aparte factuur op te stellen, terwijl voor deze facturatiemethode een verhoogd tarief wordt gebruikt. In het kader van het technische gasreglement zal dit element de kwalificatie van de aard van de installaties niet wijzigen, noch een impact hebben op de hiervoor genoemde artikels van dit reglement.

Hetzelfde geldt voor punt 2). Wij informeren u verder nog dat deze situatie zich ook voordoet in de private elektriciteitsnetwerken waar het technische reglement juridisch gezien een onderscheid maakt tussen de rollen en verantwoordelijkheden van de beheerders van privénetwerk en het bedrijf dat de metingen uitvoert. Zo zal SIBELGA de meters opnemen en onderhouden in deze privénetwerken terwijl het netwerk stroomafwaarts van de transformator eigendom blijft en wordt onderhouden door de beheerder van het privénetwerk.

Om deze redenen

Rekening houdend met de hiervoor genoemde elementen, verklaart de Dienst de klacht gedeeltelijk ontvankelijk, maar niet gegrond wat betreft de toepassing door Sibelga van het technische gasreglement.

Juridisch adviseur
Lid van de Geschillendienst

Dienstencoördinator
Lid van de Geschillendienst